

IVAN HUIĆ

PVK „JADRAN“ – RAD U UPRAVNOM ODBORU

Aktivnosti Plivačkog i vaterpolo kluba „Jadran“ - PVK Jadrana , pratio sam od mog dolaska na službu u Herceg-Novi 1948. godine do danas. Bio sam običan promatrač plivačkih i vaterpolo takmičenja. Jadran je u to vrijeme imao poluotvoreni bazen na Škveru. Tribine su bile drvene. Vaterpolo klub je bio član Prve Jugoslovenske lige. Imao je i jaku plivačku ekipu, posebno žensku. **Vaterpolo i plivanje bili su povezani.** U plivačkom kupu takmičenja su održavana prije početka vaterpolo utakmice.

Većina klubova ili gotovo svi, imali su **bazene na otvorenom.** Bazen u Dubrovniku bio je u staroj gradskoj luci, u Splitu na otvorenom. U Zagrebu na Šalati, ali također na otvorenom, isto je bilo u Beogradu i Kotoru. Jedino su Slovenci imali zatvorene bazene u Ljubljani i Kranju. Tako da su sva takmičenja održavana u ljetnjem periodu. Treninzi su bili dva tri puta nedeljno. Sve je bilo na amaterskom nivou, kako po uslovima i osnovi plivanja, tako i po materijalnim primanjima plivača i igrača.

Na Škveru se okupljala gotovo sva mladost Herceg-Novog. Želje svih bile su izboriti mjesto u vaterpolo ili plivačkoj ekipi.

Na takmičenjima Škver je bio pun navijača. Oni koji nisu mogli stati na tribine bili su iznad bazena pored željezničke pruge.

„Jadran“ je uvijek nastojao da u Upravi kluba ima istaknutijeg vojnog starješinu, komandanta, ili nekog oficira na visokoj dužnosti. Tako je u Upravi Jadrana bio admiral **Kapičić**, kapetan bojnog broda **Žarković**, potpukovnik **Kramar** i drugi. Tako je došao i na mene red. I to onda kada sam bio visoki oficir, u činu kapetan bojnog broda. Kapičić i Žarković su tokom utakmica **obezbjeđivali desantni brod** koji bi zatvorio otvoreni dio bazena, a služio je i kao tribina.

Kada sam ja bio u upravi, već je bazen bio zatvoren sa četiri strane. Izgrađena je **zgrada** u kojoj su bile klupske prostorije, restoran, hangar za jedriličare, navoz za jedrilice, zog za boćanje. Restoran je imao veliku terasu.

Za izgradnju prostorija, kabina koje su bile osnov za dosta veliku tribinu, zatim kabine duž, odnosno ispod željezničke pruge sa vezovima za čamce, bio je zaslužan direktor tadašnjeg spoljnotrgovačkog preduzeća „Eksportbilje“ **Vojo Brajević**, otac u to vrijeme jednog od najboljih vaterpolista Jadrana **Rajka Brajevića**.

Za aktivnosti „Jadrana“ zainteresirao sam se kada su **Zoran i Emina** počeli plivati u Jadranu. Zoran je kao mali dječak od šest godina počeo učiti plivanje i postizao je u prsnom plivanju dosta dobar rezultat. Bio je jednom treći u Crnoj Gori. Emina je također dosta dobro plivala. I ona je bila u prsnom stilu treća u Crnoj Gori.

Zoran je počeo plivati u školi kod jednog studenta iz Beograda **Žuće**, koji je veoma dobro radio sa djecom. Djeca su ga voljela. Zatim kod trenera **Ratka Miloševića**. Ubrzo je počeo trenirati i vaterpolo kod pokojnog **Bata Dabovića**. Bilo je mnogo djece i teško se nalazilo mjesta u ekipi.

Često sam pratio treninge djece. Treninzi su bili u vrijeme kupanja, pa smo svi bili na Škveru ili oko njega. **Meša** je jednom vodila djevojčice na takmičenje u Kotor.

Pionirska ekipa u kojoj je Zoran igrao vaterpolo osvojila je Prvenstvo Jugoslavije. To je bio veliki podsticaj za Zorana. Kasnije je njegova ekipa bila u vrhu kadetskog i juniorskog takmičenja Jugoslavije, a u Crnoj Gori bili su bez konkurencije. Zoran je, osim uspjeha u tenisu, bio uporan i u vaterpolu, i uspio je dogurati do prve momčadi „Jadrana“. Međutim, u svojoj dvadesetdrugoj godini napustio je vaterpolo, i posvetio se tenisu i novoosnovanoj porodici.

Izabran sam u upravu „Jadrana“. Bio sam dosta aktivan. Vodio sam ekipe juniorske, kadetske i prvu ekipu, na takmičenja u Zagreb, Split, Dubrovnik. Bilo mi je ugodno u društvu tih mladih ljudi.

Kada je Zoran prestao igrati vaterpolo i ja sam se povukao iz „Jadrana“ i posvetio drugim aktivnostima.

Jedno vrijeme bilo je trzavica unutar „Jadrana“. Zbog nesuglasica sa igračima **Cikota Stanišić**, jedan od najvećih vaterpolista u bivšoj Jugoslaviji dao je ostavku. Uprava je odredila **Stevu Vukotića** predsjednika Kluba i mene da pokušamo

nagovoriti Cikotu da povuče ostavku. I poslije dugih razgovora Cikota je ostao pri svojoj odluci i nije se vratio u „Jadran“ kao trener.

Postavljen je tada za trenera prve ekipe **Pajo Pavlović**. Pavlović je imao jak tim. Još uvijek su igrali **Stanko Zloković, Zoran Mustur, Stanišić, Pečurica, Pejović, Ivanovski, Mićo Pavlović** i drugi. Nakon Pavlovića, za trenera je postavljen **Boro Mračević**, dotadašnji kapiten ekipe.

Uvijek je postojala **netrpeljivost između „Jadrana“ i „Primorca“ iz Kotora**. Da bi se prevazišle netrpeljivosti i uspostavili bolji odnosi, organizovan je sastanak uprava tih klubova, kojem su pored članova uprave prisustvovali i predstavnici političkog života Kotora i Herceg-Novog. Naravno, bili su prisutni i novinari.

Bilo je žučnih rasprava. Ja sam pokušao u pomirljivom tonu doprinjeti da se nesuglasice prevaziđu. O tome je u novinama pisao danas poznati novinar i sportski komentator **Đurković**, i konstatovao da je Ivan Huić najkonstruktivnije diskutovao i imao prave predloge. Na tome su mi zamjerali neki članovi uprave „Jadrana“.

Sekretar Kluba bio je **Tonko Lazović**, moj ratni drug i kolega sa posla. Pokojni Tonko bio je kapetan fregate, komandant topovskih barži, zatim pomoćnik komandanta flotile i kasnije član političkog odeljenja koji je bio pod mojim rukovodstvom.

Tonko je rodom Novljanin. „Jadran“ mu je bio nešto uzvišeno. Kada je otišao u penziju, posvetio je svo svoje slobodno vrijeme za rad na dobrobit „Jadrana“.

Bili smo dobri prijatelji. U toku rata bili smo u istoj diviziji, Prvoj proleterskoj. On u Osmoj crnogorskoj brigadi, a ja u Trinaestoj proleterskoj hrvatskoj brigadi. Nažalost, dosta rano je umro od srčanog udara.

Jedno vrijeme u „Jadranu“ je radio **Tripo Klisura** Novaljanin. Plivač „Jadrana“ još prije Drugog svjetskog rata. Tripo je bio izvanredan organizator. Veoma pedantan, savjestan i znao je veoma dobro posao. Vodio je ažurnu evidenciju o svim rezultatima „Jadrana“. No nije baš bio omiljen i to zbog svoje pedantnosti. Zamijenio ga je Tonko.